

"Nappulakengät ja säärisuojukset"

Nämä varusteet nuorin poikani, Lasse, pyysi minulta soittamalla minulle töihin pienenä ekaluokkalaisena Lempäälässä. Hän vetosi, että "kaikki meidän luokan pojat pelaavat jalkapalloa, en tarvitse kuin nappulakengät ja säärisuojukset." Nappulakengät ja säärisuojukset hankittiin, ja niin pienen koululaisen vaatimattomasta toiveesta alkoi suuri ja jännittävä polku, joka jatkuu edelleen.

Lasse on ollut jo pienestä asti monipuolinen urheilija, kesällä hän harrasti yleisurheilua ja talvella hän hiihti ja luisteli. Isoveli Jani, itsekin innokas yksilölajeja harrastava urheilija, kannusti pikkuveljeään vahvasti.

Lassen aloitettua koulun kasvoi kuitenkin kiinnostus joukkuelajeihin. Sosiaalisena lapsena Lasse sopeutui hyvin ryhmiin ja kävi harjoituksissa ja peleissä, unohtamatta kuitenkaan yleisurheilua ja hiihtoa. Palloa piti potkia kaikkialla, kentillä ja pihoilla, mutta myös sisätiloissa tekniikkapallo pyöri jaloissa. Jopa nukkuessa pieni pallo oli vieressä unikaverina.

Lasse aloitti jalkapallon Lempäälän Kisassa. LeKi oli hyvä ja aktiivisesti toimiva seura, jossa jalkapallon oppiminen alkoi upeassa valmennuksessa. Lasse voitti juniorina Hämeen piirin mestaruudenkin tekniikkakilpailuissa pari kertaa, ja edusti piiriä SM-kilpailuissakin. FC Hakan pelatessa LeKiä vastaan Lasse sai 11-vuotiaana hyvän ystävänsä Matin kanssa kutsun FC Hakan junioreihin Valkeakoskelle, missä harjoitukset ja pelit tiivistyivät ja vaatimustaso kasvoi sen myötä.

Lasse lähti lukioaikana vaihto-oppilaaksi AFS-järjestön kautta vuodeksi Venezuelan pääkaupunkiin Caracasiin uuden kokemuksen perässä sekä oppiakseen espanjan kielen ja uuden kulttuurin. Isosisko Tiina oli aiemmin ollut vaihdossa USA:ssa vuoden, joten Lassekin, ylpeänä ja uteliaana siskonsa kokemuksesta, halusi kokea saman elämyksen ja haasteen. Palattuaan Suomeen Lasse jatkoi FC Hakan A-junioreissa ja ylioppilaaksi päästyään vuonna 2003 hän aloitti armeijan Parolassa Hämeenlinnan lähellä. Armeijan aikana Lasse sai sopimuksen FC Hakan edustusjoukkueen harjoittelurinkiin harjoituskauden ajaksi ja sai muutaman muun pelikaverin kanssa vapauden käydä usein edustusjoukkueen harjoituksissa ja talven/kevään peleissä. Mutta armeijassa oli aikaa myös miettiä tulevaisuutta. Lasse harkitsi sekä pelaamista FC Hakan farmijoukkueessa alemmalla sarjatasolla armeijan ja kesän läpi - ja sen kautta kovemmin taistelemista päästä pelaamaan Veikkausliigassa - että opiskelua ulkomailla. Mieli haikaili uudelleen ulkomaille. Ajatus opiskelusta ulkomailla voitti ja aktiivinen yliopiston etsiminen internetin kautta alkoi. Haku onnistui, kun Yhdysvalloista Virginian osavaltiota James Madisonin, JMU, yliopistosta valmentaja soitteli pojalle potentiaalisesta kiinnostuksesta lähteä pelaamaan opiskelun ohessa jalkapalloa, paikallisemmin socceria, maan korkeimmassa D1-yliopistosarjassa. JMU:ssa oli aikaisemmin ollut muutama suomalainen opiskelija, mukaan lukien FC Hakan entinen juniorimaajoukkuepelaaja Kaarlo Kankkunen. Suomalaiset olivat menestyneet erinomaisesti niin pelikentällä kuin sen ulkopuolella.

Yliopisto antoi Lasselle lähes täyden urheilustipendin, jonka edellytyksenä oli opiskelun eteneminen ja pelaaminen JMU:n joukkueessa. Hän aloitti kauppatieteiden opiskelun vuonna 2004 - pääaineena laskentatoimi ja sivuaineena espanja. Harjoitusmäärät opiskelun ohessa olivat korkeat ja olosuhteet ja panostus yliopistourheiluun olivat hyvin ammattimaista koko neljän vuoden ajan. Pelit, opiskelut ja elämä yleisestikin sujuivat

mukavasti. Lasse suoritti lopulta Bachelor- ja Master-tutkinnot JMU:ssa, ja paikallisen KHT-tutkinnon (Certified Public Accountant, eli CPA, USA:ssa).

Opiskelujen loppuvaiheessa Lasse sai työtarjouksen maailmanlaajuiselta asiantuntijayritykseltä KPMG:ltä. Työpaikan saaminen maahanmuuttajana USA:ssa silloisen finanssikriisin keskellä oli haastavaa, mutta se onnistui. Valmistuttuaan joulukuussa 2008 tuli eteen muutto Virginiasta Manhattanille. Tammikuussa 2009 alkoi työt KPMG:llä johtaen lopulta erikoistumiseen suurten globaalien pankkien tilintarkastuksiin. Lasse tapasi New Yorkissa myös tulevan puolisonsa, Katerinan, joka oli muuttanut Venäjän Ufan kaupungista yliopisto-opiskelujen jälkeen New Yorkiin lisäopiskeluihin. Hääjuhlaa vietettiin Dubrovnikin kaupungissa Kroatiaassa kesällä 2013 ja pieni Kai-poika syntyi joulukuussa 2017. Vuonna 2020 Lassen perhe muutti Miamiin Floridaan. Seuraavana vuonna Lasse vaihtoi työpaikkaa KPMG:ltä kiinteistöalan rahoitukseen erikoistuvaan julkiseen sijoitusfirmaan nimeltä Starwood Property Trust, joka pitää päämajaansa Miamissa. Katerina ja Lasse ovat nykyään kaksoiskansalaisia ja ovat hyvin sopeutuneet USA:n itärannikolle paikkaan, jossa lapsen kannalta on hyvä asua kaikkine harrastuksineen koko perheelle. Minullekin mummina se on ollut mukava paikka vierailla ja olla apuna.

Tässä kirjoituksessa toin lähinnä tulevaa sukupolvea esiin omassa sukuhaarassani, Hilda Herralan, mummini jälkeläisinä. Sukuhaarat leviävät ympäri maapalloa, mutta vahvat juuret ovat Suomessa. Kotimaa on aina rakas ja yhteydet ovat nykypäivänä helpot pitää. Lassen yhteydet perheenjäseniin ovat lujat. Myös pikkuserkut Isojoelta ja koulukaverit sekä urheilukaverit pitävät yhteyttä ja tapaavat ulkomailla ja kotimaan käynneillä aina, kun on mahdollista. Minullekin on ollut suuri ilo, että Lassen perhe lomailee Suomessa mahdollisimman usein.

”Nappulakengät ja säärisuojukset”, eipä silloin olisi uskonut, että niillä on siivet, jotka liidättivät nuorimman lapseni suureen maailmaan kaikkine mahdollisuuksineen. Vaikka on kaukana, niin silti on lähellä, sydämessäni! Kirjoitin tässä vain yhdestä lapsestani, mutta tyttäreni Tiina ja toinen poikani Jani ovatkin sitten kaksi uutta tarinaa.

Kirjoittanut Sinikka Hevonoja, 30.4. 2024.

Hilda Herralan sukuhaara. Hallituksen jäsenenä huhtikuuhun 2024 asti.
